
Od:
Wysłano: poniedziałek, 8 czerwca 2026 20:42
Do: Stanowisko informacyjne CO KPRP
Temat: PISMO DO PANA PREZYDENTA
Załączniki: 155005350001006
_orzeczenie_postanowienie_odmowic_uchylenia_mandatu_karnego (6).pdf;
komendant .pdf

Bolków, dnia 8 czerwca 2026 r.

Pan Karol Nawrocki Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej
Polskiej ul. Wiejska 10 00-902 Warszawa

**PETYCJA w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej zmierzającej do usunięcia luki w art. 101
Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, pozbawiającej obywatela prawa do sądu**

Szanowny Panie Prezydencie,

na podstawie art. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, w związku z przysługującą Panu Prezydentowi inicjatywą ustawodawczą (art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej), zwracam się z petycją o podjęcie działań zmierzających do usunięcia wady ustawowej, która w mojej — udokumentowanej nagraniem — sprawie doprowadziła do pozbawienia mnie konstytucyjnego prawa do sądu. Zaznaczam na wstępie, że mam pełną świadomość zasady podziału władz i nie zwracam się o ingerencję w rozstrzygnięcie sądu, lecz o naprawę wadliwego prawa, które takie rozstrzygnięcia umożliwia.

W dniu 8 czerwca 2024 r. funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w _____ po zastosowaniu wobec mnie środków przymusu bezpośredniego, w tym gazu i duszenie w wyniku której straciłem przytomność, doprowadzili mnie groźbami do przyjęcia mandatu karnego. Z zarejestrowanego nagrania wynika, że jeden z funkcjonariuszy oświadczył: „zaraz pojedziemy z góry do dołu chłopie i się o smarkasz (...) a później będziesz płakał co ja narobiłem”, a także „zostaniesz zaraz zatrzymany i się skończy twoja dyskusja”. Przyjąłem wówczas mandat karny _____ na kwotę 100 zł za czyn z art. 65a Kodeksu wykroczeń. Sam sąd przyznał następnie, że wypowiedzi funkcjonariusza „niewątpliwie mogły być odebrane jako naciskanie na przyjęcie mandatu”.

Istota problemu nie tkwi w kwocie mandatu, lecz w tym, że obowiązujące prawo nie przewiduje żadnej drogi obrony w takiej sytuacji. Postanowieniem Sąd Rejonowy w _____ odmówił uchylenia mandatu, ponieważ art. 101 § 1 k.p.w. pozwala go uchylić tylko wtedy, gdy czyn nie był wykroczeniem — a wśród przesłanek ustawowych nie ma przyjęcia mandatu pod wpływem bezprawnej groźby. Od tego postanowienia nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, gdyż zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z 30 września 2003 r. (I KZP 25/03) niedopuszczalne jest ani wznowienie postępowania, ani kasacja. W rezultacie obywatel zmuszony groźbą do przyjęcia mandatu — który Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 15 lipca 2014 r. (K 23/13)

uznać za „inne rozstrzygnięcie” w rozumieniu art. 190 ust. 4 Konstytucji — zostaje bez możliwości rozpoznania sprawy przez sąd na zasadach ogólnych i bez jakiegokolwiek środka wzruszenia rozstrzygnięcia. Stoi to w sprzeczności z istotą postępowania mandatowego, którego konstytucyjnym fundamentem — jak wskazał Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 18 maja 2004 r. (SK 38/03) — jest dobrowolna i świadoma rezygnacja z drogi sądowej. Tej dobrowolności w moim przypadku zabrakło, a prawo czyni tę wadę nieusuwalną, naruszając art. 45 ust. 1 oraz art. 42 ust. 2 Konstytucji.

Próbowałem skorzystać z drogi cywilnoprawnej — złożyłem Komendantowi Powiatowemu Policji w oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem bezprawnej groźby (art. 87 i art. 88 k.c.) — lecz przyjęcie mandatu traktowane jest jako czynność procesowa, a nie cywilnoprawne oświadczenie woli, wobec czego droga ta okazała się bezskuteczna. Tym samym wyczerpałem wszystkie środki, jakie przewiduje obowiązujący porządek prawny.

Problem ten nie jest odosobniony. Rzecznik Praw Obywatelskich zgłosił go Ministrowi Sprawiedliwości już 15 lutego 2024 r., wnosząc o rozszerzenie art. 101 k.p.w.; zagadnienie pokrewne — wzruszalność mandatu przyjętego przy wyłączonej lub ograniczonej swobodzie decyzji — jest nadto przedmiotem zawistego przed Trybunałem Konstytucyjnym pytania prawnego o sygn. P 6/22. Mimo to luka pozostaje nieusunięta, a obywatele nadal są jej narażeni.

Mając powyższe na uwadze, wnoszę o:

1. podjęcie przez Pana Prezydenta inicjatywy ustawodawczej (art. 118 ust. 1 Konstytucji) zmierzającej do zmiany art. 101 k.p.w. przez wprowadzenie podstawy uchylenia prawomocnego mandatu karnego przyjętego w warunkach wyłączających swobodę decyzji, w szczególności pod wpływem bezprawnej groźby;
2. ewentualnie — o ile Pan Prezydent uzna to za dopuszczalne i celowe — rozważenie zastosowania prawa łaski (art. 139 Konstytucji) w odniesieniu do nałożonej na mnie kary, z zastrzeżeniem, że nie zastępuje to przywrócenia mi prawa do sądu;
3. udzielenie mi informacji o sposobie rozpatrzenia niniejszej petycji, stosownie do art. 13 ustawy o petycjach.

Załączam kopię postanowienia oraz nagrania na dysku google, które obrazują, w jak rażących okolicznościach doszło do przyjęcia mandatu.

Z wyrazami szacunku

Załączniki:

Załączniki:

1. Postanowienie SR
2. NAGRANIA VIDEO NA DYSKU GOOGLE:
3. Kopia oświadczenia o uchyleniu się od skutków oświadczenia woli (art. 88 k.c.).